

Stała Fermiego

Arkadiusz Popczak

22.11.2018

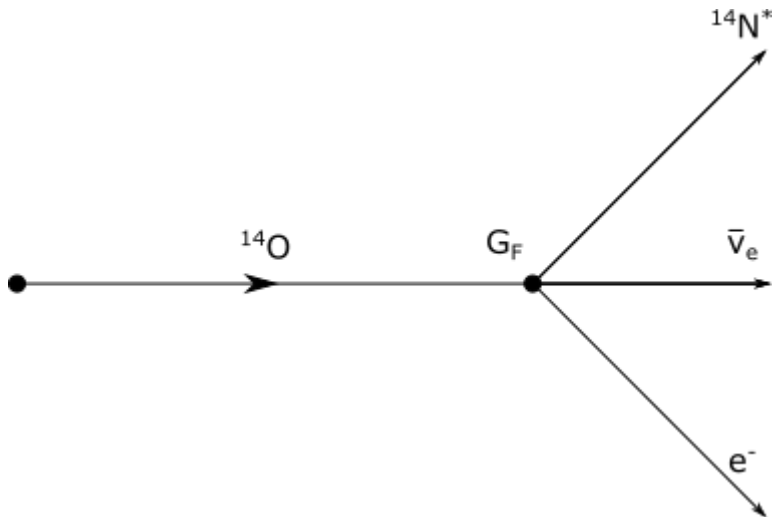
Agenda

1. Teoria Fermiego
 - 1.1 Rozpad β^-
 - 1.2 Doświadczenie Wu
2. Stała Fermiego
 - 2.1 Definicja
 - 2.2 Niepewności
3. Eksperymenty
 - 3.1 Lata 80 i 90
 - 3.2 Eksperyment FAST
 - 3.3 Eksperyment MuLan

Teoria Fermiego

Rozpad β^-

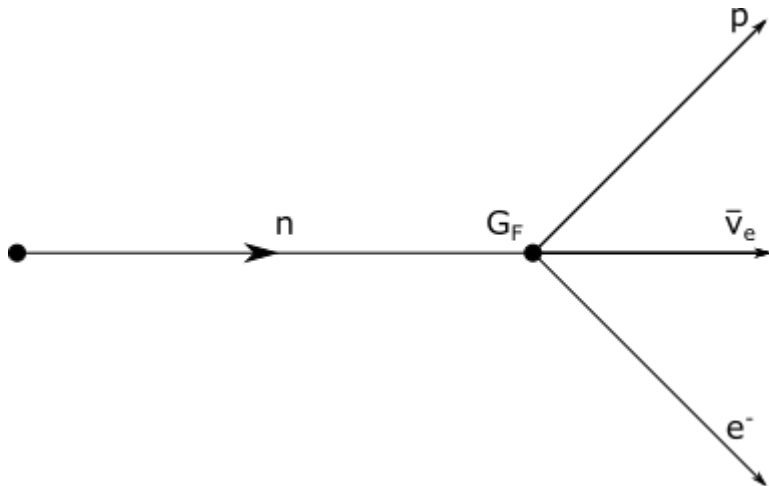
W roku 1933 Enrico Fermi [1] zaproponował opis rozpadu β^- . Na poziomie atomowym:

Teoria Fermiego

Rozpad β^-

Na poziomie nukleonów:

Teoria Fermiego

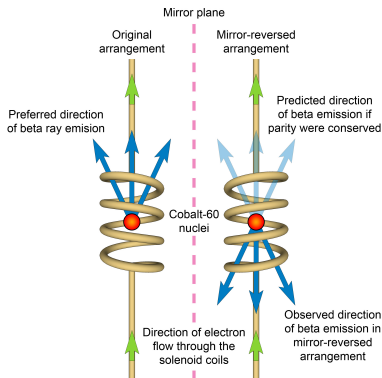
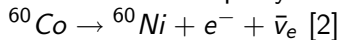
Rozpad β^-

Uniwersalne sprzężenie punktowe pozostawiło nam jeden wolny parametr G_F . Teoria Fermiego zakładała, że oddziaływania słabe mają tę samą symetrię co oddziaływania elektromagnetyczne. Zmieniło się to w roku 1957.

Teoria Fermiego

Doświadczenie Wu

Pani C.S.Wu zaobserwowała łamanie parzystości w rozpadzie:

Stała Fermiego

Definicja

Stała Fermiego G_F jest zdefiniowana poprzez równanie:

$$\tau_\mu^{-1} \equiv \frac{G_F^2 m_\mu^5}{192\pi^3} (1 + \Delta q),$$

Gdzie Δq jest obliczana z lagranżjanu teorii Fermiego i zawiera poprawki QCD i QED. [3]

Eksperymenty

Lata 80 i 90

Eksperymenty

Eksperyment FAST

Eksperymenty

Eksperyment MuLan

Bibliografia

- [1] Yang, C. N "Fermi's β -decay Theory". Asia Pacific Physics Newsletter. 1 (01): 27–30
- [2] Wu, C. S.; Ambler, E; Hayward, R. W.; Hoppes, D. D.; Hudson, R. P. (1957). "Experimental Test of Parity Conservation in Beta Decay". Physical Review. 105 (4): 1413–1415.
- [3] T. van Ritbergen and R. G. Stuart, Nucl. Phys.B564,343 (2000); T. van Ritbergen and R. G. Stuart, Phys.Lett.B437, 201 (1998); T. van Ritbergen and R. G. Stuart, Phys. Rev. Lett.82, 488 (1999).